

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Fe pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr. če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/8. uri popoldne.

Štev. 177.

V Ljubljani, v ponedeljek 5. avgusta 1889.

Letnik XVII.

Poklic Slovencev v interesu skupne monarhije.

Z ozirom na potrebno primerno imenovanje novega tržaškega namestnika razpravlja vojaško glasilo „Reichswehr“ pomen Slovencev za ohranitev države na jugu ter pride po jako mirnih in temeljnih razlogih do zaključka, da v interesu skupne monarhije ne preostaja nič drugega, kakor v Istri politično pomenljive faktorje opirati na večino prebivalstva, Slovence. V utemeljenje te tirjatve pravi „Reichswehr“ v bistvu nastopno:

„Kar se tiče slučaja v Trstu, ménimo, da bi bil kak general kot namestnik zaradi tega primeren, ker bi prav kmalu ukrotil irredentovske elemente, s katerimi je baron Depretis deset let na neodgovoren način preprijazno postopal. Vendar se nam pa ti elementi ne zdé takó mnogoštevilni ali nevarni, da ne bijih v kratkem času zavrnil v dostojne meje tudi odločen in previden civilni namestnik. Na drugi strani se morajo pa vendar od Depretisa zanemarjene razmere v Trstu in Primorji popraviti, ker se nikakor ne more tajiti, da sta pod Depretisovo vlado jako napredovali sloga in predrznost irredente, kakor tudi drugih nezanesljivih elementov. Prikazni, kakoršnih smo v zadnjem desetletju v Trstu, Istri, na Goriškem mnogo doživeli, bile so poprej komaj po imenu znane. Sklicevati se nam je tu treba le na znane dogodke v tržaškem mestnem zboru, in dokazali smo, da bo moral Depretisov naslednik mnogo pométati in popravljati.

Po našem mnenju je skrajni čas, da se napravi konec dosedanjemu sistemu neodločnosti in lastnegagoljufanja v Trstu. Natančneje ne bodemo raziskavali, kaj bi se moralo načelno storiti, opozarjamo pa samo na narodno in politično prerojenje dalmatinskega kraljestva v dóbi Auerspergovega ministerstva. Tudi v Dalmaciji je bila dóba, v kateri je bil italijanski element vzlic svoji manjšini edino vladajoči in

kjer so se isti momenti — kakor sedaj v Trstu in Istri — naglašali na korist italijanskemu nasproti hrvatskemu življu. Posledica temu pa je bila, da v vojskinih letih 1859 in 1866 niso bili malo vznemirjeni zaradi postopanja in bodočnosti Dalmacije. Še-le, ko je bil za namestnika v Zadru imenovan fem. baron Rodič, ki je polagoma iskal podporo v večini, nedvojno lojalnem hrvatskem prebivalstvu, preobrnile so se razmere v Dalmaciji na bolje, takó da dandanes ne pride več irredenti na um, z nova oživljati Garibaldijeve namere iz leta 1859.

Mislimo, da je ta dalmatinski recept jako priporočila vreden tudi za Trst in Istro. Ker se je pokazalo, da je ponemčenje teh pokrajin nemogoče, ne preostaja po našem prepričanju nič drugega, nego da se politično merodajni faktorji v Istri opró na večino prebivalstva, namreč na Slovence.

Zadnje deželnozborske volitve v Istri so v tem oziru jako poučljive, in ako bo bodoči tržaški namestnik znal odločno in previdno postopati, dosegel bo tekom desetih let ravno takó ugodne vspehe, kakor n. pr. fem. baron Rodič v dóbi od 1870 do 1882 v Dalmaciji.

Dobro nam je znano, da bodemo s temi nazori vzbudili veliko nevoljo „justament“-politikov iz stare ustavoverne šole. V tem taboru je namreč politična metoda in navada, da se ravná z Italijanissimi v Tridentu, Trstu in Dalmaciji kot z vzornimi ustavoverci in liberalci — gotovo le iz tega vzroka, ker so nasprotniki Slovanov. Nas pa ta nevolja nemško-liberalnih gospodov ne plaši, ker so nam pred očmi vedno le koristi skupne monarhije, ne pa politični in narodni oziri. Nadrobneje se ne bodemo pričekali s sovražniki Slovanov, prašamo pa jih edino le to: Kdo v Istri reprezentuje

za slučaj velikih homatij centrifugalni, v inozemstvo hrepeneči element — Italijani ali Slovenci? Mi vemo le toliko, da se Slovenci ne morejo na nobeno stran nagibati, da bodo že zaradi tega vedno lojalni ostali, ker morajo vedno v Avstriji ostati in se jim tukaj najboljše godí.“

Dvojna mera.

Gotovo je še vsakemu čitatelju našega lista v spominu prepoved praških političkih uradov, vsled koje se je prepovedala češkim „Sokolom“ korporativna vdeležba pri mednarodnem gimnastičnem tekmovanju v Parizu. Vzlic tej prepovedi so si severoslovanski „Sokoli“ stekli prva darila pri svetovnih tekmovanjih, kjer je 12 do 14 tisoč telovadcev iz vseh končin svetá in vseh evropskih narodov tekmovalo za lavoriko najboljše telovadbene izvršbe. Istina je, da Čehi v Parizu niso nastopili kot jeden zbor in zastopnik telovadnih društev, in učinili so to prav in stekli so si hvaležnost in odkritosrčno simpatijo francoskega naroda. Ta prepoved korporativnega nastopa v Parizu ni vzela slave sokolskim društvom, kajti med narodom se je malokdo zmenil za tako policijsko opreznost.

Poznejši dogodjaj je stoprav vzbudil na Češkem misel, da se Čehom meri z dvojno mero. V Monakovem se te dni vrši sedma občna slavnost nemških telovadcev. Nemška telovadna društva iz češkega kraljestva prosila so dovoljenja, da bi se smela teh monakovskih slavnostij vdeležiti kot društva in korporacije. To prošnjo so jim odbile nižje političke instance. Toda ministerstvo za notranje zadeve jim je vendar ustreglo, ker nemški „turnarji“ iz Češke spadajo bajé kot redni členi k občni zavezi vseh nemških „turnarjev“ v obče, tvoreči posebno nemško-avstrijsko zavezo kot privesek pangermanskega društva.

Odkritosrčno rečeno, nas ne zanima toliko prisotnost nemških telovadcev iz Avstrije sploh v Mo-

LISTEK.

Pred sto leti.

(Dalje.)

Za kraljem prišli so kmalu na vrsto vsi tisti poslanci v narodnem konventu, ki so pripadali k zmerni stranki in to so bili girondisti (imenovali so se po okrožju Gironde, iz katerega je bila večina najveljavnejših poslancev te stranke; jakobinci dobili so ime od nekdanjega samostana pri sv. Jakobu, kjer so imeli svoje klubove seje; ravnali so se, kolikor smo se do sedaj prepričali, povsod le po najbolj radikalnih nazorih in se za pravico in resnico niso prav nič brigali). Girondisti so imeli mnogo in veljavnih govornikov med seboj, kateri so jeli jakobincem njihova krivična politična pota očitati, in če bi bilo prišlo samo na govorniško moč, bili bi jakobinci girondistom kmalu podlegli. Poslednji vedoč, da v govoru girondistom nikakor niso kos, sklenili so se proti njim posluževati drugačnih — radikalnih sredstev. Najprvo so sklenili pri prvi večerni seji vse tiste girondiste zavrtno pomoriti, ki niso hoteli glasovati za kraljevo smrt. Ker jim je

pa ta naklep izpodletel, napravili so po celem Francoskem punt, katerega ost so na okrožje Gironde obrnili, češ, glejte jih, ondi-le so sovražniki francoske republike, pobijte jih!

Dné 2. junija 1793 bilo je plat zvona po vseh cerkvah, ljudje so drli od vseh strani z vsem mogočim oboroženi skupaj. Po cestah bobnali so „generalmarš“. Pet tisoč oboroženih delavcev pričnè se pomikati proti konventu, za njimi se pelje nekaj topništva narodne straže, za temi pa neštete množice oborožene druhali. Na čelu jim je bil neki Henriot, človek, ki se je imel pred prekucijo toliko za vsakdanji živež boriti, da dostikrat zjutraj ni vedel, kje bo kosil in kje prenočil. Prekucuhi dali so mu takoj mastno službo. Tiste bataljone narodne straže, o katerih se je prekucuhom zdelo, da so girondistom naklonjeni, niti blizo niso pustili. Tako so znali jakobinci girondiste strahovati; saj radikalci za sredstva tako niso nikdar v zadregi, če ne pomaga to, bo pa ono dobro! Ali je sredstvo pravično ali ne, to jih ni še nikdar in nikjer brigalo, in tudi na Francoskem ne.

Ko je druhal konvent tako od vseh strani obkolila, izročila mu je neka deputacija spomenico, oziroma resolucijo, v katerej se je odločno zahte-

valo, da se mora dvaindvajset girondistov, ki niso hoteli za kraljevo smrt glasovati, nemudoma iz konventa izključiti. Druhal na ulicah je pa že kričala: „Smrt dvaindvajseterim!“ Krik je trajal dve uri in je bil tako silen, da ni bilo nobeno posvetovanje možno. Ko se je prvi vihar nekoliko polegel, dvignil se je girondist Lanjuinais ter pred vsem zahteval zá-se in za svoje tovariše tisto prostost in neodvisnost, katera je poslancem postavno zagotovljena; dalje je zahteval, naj se rajši izključijo prekucuhi in kraljevi morileci, kakor pa zmerni girondisti. To je bilo pa jakobincem že zopet preveč in Legendre in Chabot planila sta nad Lanjuinaisa na govorniškem odru stoječega ter sta ga jela s pestmi obdelavati. Tu se je pokazalo, kaj velja pri človeku omika, če ni v zvezi z vero. Francozje so se že tedaj bahali, da so gledé omike prvi narod na svetu, in sedaj so se pa v konventu pretepali in sploh tako obnašali, kakor druhal zunaj konventa! Omika brez vere je črva, puhla, brez prave veljave!

Ugonobitev girondistov je bila torej sklenjena. Marat sostavil je novo listino, na kateri je mesto 22 že 33 girondistov zapisanih bilo, ki so večinoma vsi pod guilotino umrli, le malokateremu se je posrečilo pobegniti. Girondisti so se z prvega v družbi

nakovem, ne zavidamo jim tudi ne slave, če si jo bodo stekli v stolnici Bavarske. Ta izlet Avstrijcev na Nemško nas zanima, ker so Nemci iz Češke od najvišje politične instancije dobili dovoljenje k tej slavnosti kot redni člani pangermanskega telovadnega društva. Kar je nam znano, vlada še doslej ni dovolila češkim sokolskim društvom osrednjega sokolskega društva za dežele češke korone. Ali se je pri taci razmerah, ko bi slovanska telovadna društva samo Avstro-Ogerske hotela se združiti v zvezo, nádejati uradne privolitve k tej prirodni spojitvi podanikov jednega cesarja in kralja? Da bi se uradno potrdila zveza „Sokolov“ avstrijsko-ogerskih s člani slovanskih društev izven mej habsburške države, še misliti si ne smemo. Nemci naši uživajo torej postavno varstvo, spadajoči k inoavstrijskim društvom, in mi avstrijski Slovani? Zakaj bi tu vsakemu ne prihajala na misel dvojna mera?

V Monakovem se godi nemškimi telovadcem prav dobro. Tudi častni predsednik pangermanske slavnosti monakovske, bavarski princ Ludovik, pozdravljajoč nemške „turnarje“ iz Avstrije, izpodbudal je slednje, naj se krepko drže svojega nemškega govora in nemškega mišljenja. O velikonemškem mišljenju princa Ludovika, ki ima za soprogo avstrijsko nadvojvodinjo Marijo Terezijo d'Este, bodi to v dokaz, da se med enajstimi njegovimi otroci imenuje sedmero: Ruprecht, Adelgunde, Wolfgang, Hildegard, Wiltrud, Helmutridis in Dietlinde — zajedno je tudi šef 62. avstrijskega pešpolka. V napominanih besedah torej samo na sebi ni ničesa sumljivega, kajti to spada le med kreposti, ako brani in zagovarja vsak mož svojo narodnost in svoj jezik in prava njegova, in neče biti odpadnik. Mi pa poznamo nemške „turnarje“ naše predobro, ki ne potrebujejo nobene posebne izpodbude, da ostanejo pri svojem govoru, temveč smo uverjeni, da bodo isti iz besed in velikonemške izjave delali reklamo záse zoper — nas Slovane!

Kdor motri vsako napisano besedo neke vrste novinarstva na Nemškem, ki izpodbuja neprestano naše avstrijske Nemce k naporu in krepi v nádejah, koje se nikakor ne ujemajo z neodvisnostjo, celoto in nedotakljivostjo avstro-ogerskega cesarstva, isti bode tudi vedel, kacega pomena je vsaka izpodbudna beseda kacega nemškega princa našim Slovano-jedom.

Nemški telovadci se ne bodo vrnili iz Nemčije pomirjeni in k složnemu življenju z nami Slovani nadihnjeni in podkrepjeni v avstrijskem domoljubju. V tej naši sodbi uverjajo nas naše skušnje, koje smo baš mi Slovenci, zlasti v Ljubljani, v zadnjih letih skusili. Zaradi tega je pač umestno za avstrijski interes, da se prestane meriti z dvojno mero, kajti iz te mere ne more pohajati za Avstrijo niti rešitev, niti narodni mir!

Politični pregled.

V Ljubljani, 5. avgusta.

Notranje dežele.

„Pesti Naplo“ je poročal, da bo skupni *vojni minister* baron Bauer odstopil in da bo njegov naslednik honvedski minister Fejervary. Ta vest je

jakobincev druhali posluževali, da so kralja s poti spravili, in sedaj se je njim prav s tisto mero vračalo! S tem padel je pa tudi poslednji jez, ki je svojevoljno kolikor toliko še zadrževal. Doba strahovlade, doba groze se je pričela, v kateri je revolucija lastne otroke in voditelje žrla, kjer je ves narod zbesnil, kjer je padlo na tisoče in tisoče nedolžnih glav pod guilotino, katerih niti obsodili niso, temveč je že zadostovalo, če je zahteval tisti, ki je ravno na krmilu stal, kdo in koliko jih mora danes, koliko jutri na šafot.

Nekaterim mestom in posebno pokrajini V e n d é e se je taka strahovlada vendar preneumna zdela in so se dvignili proti njej. Toda slabo se jim je obneslo. Prekucuhi so jih premagali in grozno kaznovali, ker so drznili proti revoluciji dvigniti se. Mesto Lyon so razdejali in ker topovi tega niso zadosti hitro izvrševali, podsuli so prekucuhi kar po cele ulice in trge s smodnikom, da so jih več ob enem kar h krati v zrak poslali. Tudi guilotina jim je že prepočasna postala. Kjer in kadar so imeli že nekaj sto smrti določenih svojih nasprotnikov v pestéh, nagnali so jih skupaj kakor drobnico in so jih s kartečami postrelili. Ko je nekdo opomnil, da se jih na ta način več postrelji, kakor je obsojenih, rekel

neistinita in le že večkrat izražena tajna želja nekaterih madjarskih krogov.

Češki deželni zbor se bo sešel v resnici še-le meseca oktobra. Temu pritrjuje tudi „Hlas Naroda“, ki pravi, da se bode volitev petih deželnih poslancev v Pragi vršila še-le meseca septembra.

V seji *dalmatinskega* deželnega zbora dné 2. t. m. je dr. Bajamonti v daljšem govoru utemeljil svojo interpelacijo zaradi „Associazione Dalm.“ v likvidaciji. Konečno se je potrdila postava o plači veroučiteljev na ljudskih šolah.

Vnanje države.

Oripijevo glasilo „Riforma“ se je, kakor znano, temeljito pečalo s *papeževo* preselitvijo v inozemstvo, ob enem je pa naštevala one katoliške države, v katere bi se sv. Oče slučajno obrnil. Napominani list je prišel pri tem do zaključka, da si bo papež najbrže izvolil Avstrijo, ker Španija zaradi notranjih političnih razprtij ni za to primerna. Drugačnega mnenja pa je bil prostozidarski list ob Reni — „Kölnische Zeitung“, — ki je pisal: „Vročekrvni fanatik Rampolla bi najrajši prenesel sv. Stol v Sevilo.“ Teh nazorov so menda tudi vodilni italijanski krogi. Vzlic temu, kakor smo na tem mestu že večkrat povdarjali, da so si italijanski prostozidarji sami izmislili vse te novice, uvažuje vendar italijanska vlada prav resno, ali bi ne bilo potrebno, poslati na madridski dvor odločnejšega veleposlanika. Rimski listi že celo imenujejo novega zastopnika, in sicer generala Cialdinija. Italija si je izbrala za svoje namene pravega moža, kajti Cialdini je odličan član prostozidarstva ter oni general, ki se je pri Castelfirardu bojeval zoper papeževe vojake. Še vedno so ljudje na svetu, ki tako nesramno lažejo, da konečno sami sebi verjamejo!

Pariški „Monde“ javlja, da so obravnave mej *Vatikanom* in *Rusijo* srečno končane in da bo sv. Oče že v kratkem imenoval sedem ruskih škofov. Ta vest se nam zdi neverojetna, kajti zadnjič, ko je šel ruski zastopnik Izvolski na odpust, je bila govorica o tem, da so se razprave začasno pretrgale. Na vsak način je treba počakati, kaj porokó k temu Vatikanu bližnji listi.

Zidje si pridobivajo vedno večjo moč skoraj v vseh evropskih in ameriških državah, temu primerno pa tudi povsod narašča *protižidovsko gibanje*. Pri državnem sodišči v Lipskem je izmed 79 članov 10 židov. Na Brandenburškem je izmed 456 deželnih sodnikov 70 židov. Pruskih asesorjev je 1651, med njimi 300 židov, isto tako med 638 referendarji 150 židov. Na Pruskem je razmerje med splošnim številom prebivalstva in židi enako 70:1. Židovski sodniki so tedaj enajstkrat, židovski asesorji trinajstkrat, židovski referendarji sedemnajstkrat premočno zastopani. Še huje je gledé odvetnikov. V Vratislavi je med 57 odvetniki 31 židov, v Frankobrodu med 92 odvetniki 50 židov, pri deželnem sodišči Berolin II. izmed 19 odvetnikov 11 židov, pri onem Berolin I. izmed 360 odvetnikov 260 židov. V razmerji k prebivalstvu so židovski odvetniki 50krat premočno zastopani. List „Volk“ prša, ali se bodo morali nemški državniki še-le od Rusov učiti previdnosti? — Ravnateljstvo varšavske loterije je sklenilo, da židom ni več dovoljeno razpečevanje srečk. V Odesi je najvišji sodnji dvor odločil, da mora neki tamošnji krščanski biležnik zapreti pisarno, ker je imel židovskega pisarja. — Dolgo časa se je mislilo, da v severno-ameriških Združenih državah ni pravih tal za žide. Nedavno pa je v Novem Yorku izšla knjizica z naslovom: „Judas Iscariot — an old type in a new form“ (Judež Iskarijot — star obraz v novi podobi), ki na podlagi podatkov temu oporeka. V Združenih državah so se zadnjih deset let židje od 300.000 na 1.200.000 pomnožili, v tem razmerji je pa naraslo tudi njihovo premoženje, kar občutijo že vsi krogi prebivalstva. Pisatelj méni, da

je Callot: „Nič ne dé; če umrjejo danes, jim jutri ne bo treba!“

Tudi možbeseda so bili prekucuhi, kakor je to navada pravih — barab. Neki Carrier je v Nantu zagotovil pomiloščenje vsem tistim Vendéejcem, kateri bi prostovoljno orožje odložili. Osemsto mu jih je zaupalo in — šlo na limanice. Vse je dal postreliti in ne le možake, temveč tudi njihove žene z nedolžnimi otročiči vred. Zopet drugje povezavali so moške in ženske skupaj in jih pometali v vodo, kar so imenovali „republicanske svatbe“. Ker je bila temu krvoloku guilotina tudi že prepočasna, dal je zgraditi ladije, katere so se na vodi razsule. Na sto in sto Francozov obojega spola so na ta način utopili. Kar pa prekucuhe v najlepši luči kaže, je sledeče: Konečno jeli so se namreč med seboj klati in drug drugega pod guilotino pošiljati. Camille Desmoulins, grozni Brissot, Bailly, Danton, vojvoda Orleanski, ki je tudi k prekucuhom prestopil in si zbral ime: „meščan Egalité“ (jednakost), vsi, vsi izdihnili so umazane duše svoje pod guilotino. Pétion, jeden najzlobnejših divjakov, utekel je sicer guilotini in se rešil v gozd, kjer so ga pa volkovi raztrgali. (Dalje sledi.)

je ravno sedaj jako ugoden čas za protižidovsko gibanje. Kakor se je kitajskim kulisom prepovedalo naseljevanje ter omejilo dobajanje italijanskih in slovaških delavcev, ravno takó korenito, hitro in praktično bodo Združene države tudi židovsko zadevo rešile. Američan pozná namreč *načelo* enakosti in ravnopravnosti le v toliko, v kolikor se strinja z gospodarskim, narodnim in socialnim blagostanjem.

Vedno bolj postaja verojetno, da je prišel kralj Milan v prvi vrsti tudi zaradi tega v *Srbijo*, ker hoče preprečiti Natalijin povratek v Belgrad. Njegovo več kakor spravljivo postopanje nasproti metropolitu Mihaelu tudi kaže, da si hoče Milan pridobiti naklonjenost merodajnih faktorjev za svoje namene gledé kraljice-matere. Milana navdaja veliko sovraštvo in hrepenenje po maščevanju zoper nesrečno kraljico, vse to pa ne bo oviralo, da ne bi prej ali slej prišla zoper vsako pravico prognana mati k svojemu sinu ter smela nemoteno izvrševati svoje materine dolžnosti in pravice.

Bolgarski princ Ferdinand je bil pri svojem zadnjem prihodu v Plovdiv jako neprijetno iznenaden. Kakor namreč poročá „Pol. Corr.“, zgrabili so v istem trenutku, ko je izstopil princ iz vlaka, na kolodvoru osebo, pri kateri so našli v žepu nabasan revolver. Ko so ga mu hoteli vzeti, se je sprožil, vendar pa krogla ni nikogar ranila.

Ruski car bo s svojo družino, kakor poročá „Pol. Corr.“ iz zanesljivega peterburškega vira, v Kodanj takoj odpotoval, kakor hitro bodo velike vojaške vaje v taboru pri Krasnem selu končane; vaje se bodo vršile od dné 9. do 15. avgusta.

V Berolinu že občutijo potrebo, da se povoljno reši razpor mej *Nemčijo* in *Švico*. Knez Bismarck je izrazil nado, da se bo v kratkem sklenila nova pogodba o naseljevanju. Nemška vlada pa še vedno vstraja pri svojem tolmačenju čl. 2 napominane pogodbe ter posebno povdarja, da nemški socialisti v Švici niso politični ubežniki, marveč so se tam prostovoljno naselili, da bi rovali zoper Nemčijo; ne morejo se tedaj sklicevati na asilno pravico.

List „Times“ pozdravlja cesarja Viljema ter dostavlja: „*Anglija* dobro vé, da je ožje zvezana z *Nemčijo*, kakor s kakim drugim narodom na kontinentu. Sicer ima angleški narod tehtne vzroke zoper pristop k trodržavni zvezi, simpatizuje pa vendar z njenimi nameni, ki skušajo ohraniti Evropi mir.“ — „Morningpost“ piše: „Cesar je vidno utelesenje evropskega mira. Anglija ne vidi nikakoršne nevarnosti v veliki nemški armadi; zaradi tega cesarja spoštljivo in prisrečno pozdravlja. Ko bo šel cesar skozi dolge vrste pozdravljajočih vojnih ladij, videl bo vidne znake takó pozdrava, kakor tudi za obe državi koristne — zveze z Anglijo.“

Izvirni dopisi.

Iz Sodražice, 31. julija. (Okrajna učiteljska konferencija.) Naše okrajno učiteljsko zborovanje vršilo se je letos v prijaznem trgu Sodražici dné 31. julija. Že prejšnji večer je došlo mnogo tovarišev posebno iz oddaljenih krajev, med tem, ko so drugi zgodaj v jutro dohajali.

Okoli polu desete ure dopoludne otvori gospod J. Komljanec, c. kr. okrajni šolski nadzornik, — kot prvosednik zborovanju, — s primernim nagovorom konferencijo v šolski sobi tukajšnjega z narodnima in cesarsko zastavo okrašenega šolskega poslopja, predstavlja visokorodnega gospoda pl. Thomana, c. kr. vladnega tajnika in vladnega vodjo c. kr. okrajnega glavarstva kočevskega, ki je s svojim pohodom konferencijo počastil.

V gorkih besedah spominja se gospod prvosednik pred kratkim umrlega nadučitelja Arko-ta, kateri je štirideset let služil in si za sodraško ljudsko šolo mnogo zaslug pridobil. V znamenje priznanja in sočutja prosí, da konferencija vstane, kar se zgodi.

Svojim namestnikom imenuje g. J. Raktelja, nadučitelja in šolskega vodjo.

Konferencija voli „per acclamationem“ g. M. Vrbiča in gdč. M. Arko zapisnikarjema.

V tem sta prišla k zborovanju dva gôsta: gospod Primož Pakiž, deželni poslanec in ud c. kr. okrajnega šolskega sveta, ki ima kot tak pravico, prisustvovati pri konferencijah, in sodraški župan.

Letos manjkalo je pri konferenciji več učiteljskih močij. Samo iz kočevske ljudske šole manjkalo je treh: gosp. Spintré-ja in gdč. Podrekar in Eckert, baje „krankheitsbalber“; nadalje gdč. J. Arko, katera je bolna, in g. nadučitelj Hudovernik, koji je na Dunaji.

Opazke gosp. prvomestnika glasile so se v obče in posamezno ugodno za nas. Poleg pedagogičnih stvari, ki imajo le za nas veljavo, omenim naj samo naslednje: Sloga med učiteljstvom kalila se je, kolikor že uradno znano, samo v jednom slučaju; prizadeti ste pri tem dve učiteljski moči. Nadalje omenil je slučaj, da si je neki nadučitelj samovoljno

dopust dal, napačno razlagaje § 31. ukaza z dné 20. avgusta 1870. leta; ob jednem pa pojasnil, kako naj se v bodoče ravna.

Okrajni učiteljski knjižnični odbor poročal je naslednje: V teku pretečenega leta bile so tri seje. Dohodkov je bilo 295 gld. 88½ kr., troškov 292 gld. 6 kr.; knjig nakupilo se je in darovanih je bilo od c. kr. okrajnega šolskega sveta in „Matice Slovenske“ skupaj 43 v 88 snopičih.

Revizorjema bila sta voljena gg. Windisch in Perc.

V knjižnični odbor voljeni so bili po navetu g. prvomestnika učiteljske moči na četerorazredni ljudski šoli v Ribnici, in ker g. nadučitelj tega posla ni hotel prevzeti, mesto njega g. M. Vrbič iz Sodražice.

G. bibliotekarju izreklo se je na predlog gosp. prvomestnika za njegov trud in delovanje priznanje konferencije.

Volitev stalnega odbora dala je več opravka. Izmed dosedanjih udov izrekel je g. Ivanec, da ne prevzame več tega častnega mesta, ker g. prvomestnik ni hotel prej stalni odbor vprašati in sploh ni v ta namen seje sklical, da bi se bilo v seji stalnega odbora sklepalo o predmetih konferencije, o mestu njenega zborovanja itd., — ampak je kar iz lastne moči razpisal mesto zborovanja in določil referente in referate. Vendar se g. prvomestnik za vse njegovo nasprotovanje ni dosti brigal, še v odbor bi ga bil rad spravil, da ni ta odločno ugovarjal. Stalni odbor se je potem na tak način osnoval, da so prejšnji udje ostali; razven g. Ivanca voljen je g. Hudovernik, nadučitelj v Dobropoljah. Izvoljeni so torej v stalni odbor: g. Pavčič in gđ. Wöfling, oba iz Velikih Lašč, in imenovani g. Hudovernik.

Precbje opravila je dala tudi izvolitev odseka o poročevanju ukaza z dné 20. septembra 1886. leta. Gospod Vigele stavlja je pismen predlog, da bi se kočevski in slovenski učitelji skupno o tem posvetovali in poročali. — Ta navet se je zavrgel.

Po daljšem pregovarjanju med g. prvomestnikom, g. Ivancem in g. Vigeletom obveljal in z večino bil je sprejet predlog, naj se v ta namen voli odsek obstoječ iz trinajstih učiteljskih močij, službujoč na raznih kategorijah ljudskih šol.

Za tem sledila sta referata.

V nemškem jeziku predaval je g. Erker iz Mozeljna o nalogi: „Učitelj kot vzgojitelj šolske mladine“; ravno to témo imel je g. Golmajer iz Loškega Potoka v slovenskem jeziku.

O nalogi: „Poraba šolskih knjižnic“ poročala sta g. Poznik iz Grčaric in g. Petrič iz Strug, prvi v nemškem, drugi v slovenskem jeziku.

Debate o teh predavanjih ni bilo nobene, referenti so svoje spise prebrali in g. prvomestnik je k temu opomnil, kaj ga je napotilo, da je ravno ta predmeta volil.

Zadnja točka dnevnega reda: „Posamezni samostalni predlogi“, prezrla se je popolnoma. Zato je g. prvomestnik s primernim nagovorom sejo zaključil, trikratni „hoch“- in „slava“-klici so zadoneli, cesarska pesem se je zapela, in konec je bilo našega zborovanja ob polu 12. uri dopoldne.

Čudno pa se je opazalo od raznih stranij, kako apatično so se nemški učitelji obnašali. Razven obeh referentov, katera sta svoji nalogi predavala, ni bilo čuti besedice iz ust nobenega. Le tu in tam kaka posamezna opomba pričala je, da so i oni udje konferencije.

Po končani konferenciji odpeljali so se le-ti takoj domov.

Toliko samo se je čulo, da bi radi videli, da se njim dovolijo lastne konferencije v smislu ministerskega ukaza z dné 8. maja 1872 po § 1., kjer stoji: „Wo wegen zu grosser Ausdehnung oder Unwegsamkeit des Bezirkes, oder aus anderen Gründen eine gemeinschaftliche Conferenz nicht möglich ist, finden Versammlungen für die einzelnen Theile des Bezirkes statt.“ Sevėda, njih srėna želja je, da bi se ločili od nas slovenskih učiteljev, da bi oni dobili svojega nadzornika za svoje nemške šole in da bi potem samostojni bili, ravno tako, kakor je na Češkem in na južnem Tirolskem v mešanih šolskih okrajih.

Ako se v poštev jemlje njih odločno odcepljivo vedenje nasproti nam slovenskim učiteljem, privoščil bi jim vsak, da se jim njih želje uresničijo; potem bodo vsaj naše konferencije dobile slovenski značaj, bodo bolj žive, razgovori bodo vplivali na to, da se bodo vsak predmet bolj

natanko prereševal, sploh čutili se bomo, da smo „svoji“ skupaj.

Toliko o naši konferenciji. Poročal sem, kolikor mogoče, nepristransko, omenil vlasti zadnje stvari samo radi tega, da bo vsak vedel, česa želé naši kočevski tovariši, ako bomo v nemških časopisih napadajoče dopise brali.

Iz Savinjske doline, 4. avgusta. (Novi zvonovi.) Lepo zvonjenje je bilo vernemu slovenskemu ljudstvu vedno všeč, zato so novi zvonovi tudi vsaki fari poseben ponos. To se je te dni zopet očitno pokazalo v Žalcu pri Celju. Žalčani bi sicer najbolj potrebovali povečano farno cerkev, ko bi le bilo priličnega prostora in gmotnih sredstev, vendar so tudi nove zvonove z velikim veseljem sprejeli, zlasti zato, ker so ti zvonovi velikodušen dar enega edinega farmana, ki jih je kupil iz najplemenitejših nagibov, kakor priča njegovo darilno pismo, ki ga je žalskemu farnemu uradu izročil. Ta blagi dobrotnik je žalski tržan, nadučitelj v pokoju, bl. g. France Kovač, ki je 45 let služboval po Savinjski dolini, najdlje kot učitelj v Žalcu, kjer je l. 1872. stopil v stalni pokoj odlikovan od svetlega cesarja z zlatim križcem za zasluge. V počitku je ostal g. Fr. Kovač tudi v Žalcu, kjer si je hišo kupil, in ko so mu pomrli blaga žena in vsi bližnji sorodniki, odločil je za glavnega dediča svojega pošteno prihranjenega premoženja farno cerkev sv. Miklavža v Žalcu. In tako so „v povišanje časti božje, v spomin imenovanja žalskega župnika č. g. Jožefa Jeraja častnim korarjem stolne cerkve lavantinske, in v dokaz ljubezni do žalske fare in cele Savinjske doline“ na račun bl. g. Franca Kovača iz livarne g. Alberta Samasse v Ljubljani za to cerkev došli trije zvonovi, ki skupaj tehtajo 74 stotov (največji 38, srednji 24 in majhni 11½ stotov). Dne 29. julija jih je ljudstvo v Drešinji vasi pričakovalo ter z velikim veseljem spremljalo k farni cerkvi. Manjša dva zvonova so kmalu v zvonik obesili, velikega pa še le preteklo nedeljo, razumi se, da z veliko slavnostjo, katere so se vdeleževali prebivalci cele Savinjske doline. Ne morem na drobno te slovesnosti opisavati, ker se je nisem utegnil vdeležiti, ampak samo omenim, da je pridigoval č. g. Karol Hribovšek, špiritual bogoslovskega semenišča, nekdanji žalski kapelan, da je od tržkih deklet krasno ovenčan veliki zvon vzbujal mnogo občudovanja, ko je od godbe spremljan počasno lezel v zvonik in da so prvi harmonični glasovi teh zvonov gotovo najlepše odmevali v srcu velikodušnega darovnika. Daj Bog, da bi g. Kovač še dolgo zdrav in vesel poslušal te lepe zvonove. Ko pa mu bodo enkrat odzvonili „večni mir in pokoj“, naj spominjajo še žalske farmane na njih blagega učitelja, ki je te zvonove oskrbel, kakor sam pravi v darilnem pismu, da bi enkrat njega in vse njegove učence in učenke spremljali k večnemu pokoju.

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Konec.)

Računski sklep trgovske in obrtniške zbornice o dohodkih in troških za leto 1887. potrdilo je c. kr. trgovsko ministerstvo z razpisom od 7. avgusta 1888, šte. 24.721. Ta računski sklep slóve:

I. Poslovanje z denarjem.

a) Dohodki.

Prebitek blagajnice koncem decembra 1886	2089 gld. 94 kr.
Obresti od naloženega denarja	202 " 33 "
Takse za vpisovanje znamke	60 " — "
Doneski volilcev	4630 " 72 "
Vkupe	6982 gld. 99 kr.

b) Troški.

Plače in služnine	2400 gld. — kr.
Dnevniue	200 " — "
Tiskovine	118 " 29 "
Pisarniške potrebščine	130 " 77 "
Knjige, časniki in knjigovezna dela	171 " 80 "
Kurjava in svečava	85 " 82 "
Poštnina in brzojavke	11 " 20 "
Donesek za obrtne šole	500 " — "
Za statistiške namene	182 " 14 "
Nepredvidni troški	96 " — "
5% kot pokojninski donesek	222 " 25 "
Volitveni troški	195 " 69 "
Blagajnice prebitek koncem decembra 1887	2669 " 3 "
Vkupe	6982 gld. 99 kr.

II. Stanje imenja.

Aktiva:

Blagajnice prebitek koncem decembra 1887	2669 gld. 3 kr.
Zaostali dohodki	97 " 37 "
Vkupe	2766 gld. 40 kr.

Pasiva:

Zaostali volitveni troški	230 gld. — kr.
Ta računski sklep bil je primerjan s predloženim računom in na podlagi dokazilnih prilog spoznan za pravega.	
Računski oddelek v c. kr. trgovinskem ministerstvu.	
Na Dunaji, dné 5. avgusta 1888.	

Hawlich,
c. kr. vladni svetnik.

Dnevne novice.

(Iz Celja) se nam poroča: Peti občni zbor „Slov. pevskega društva“ se je vršil čez vse sijajno. Napredek je očividest. Vspeh pevcev velikansk, občinstvo, zbrano z vseh krajev lepe slovenske domovine, kar očarano. Pevcev nad 130. Telegramov došlo okoli 30. Spored se je vršil vzorno. Živel „Slov. pevsko društvo“!

(Levstikova slavnost v Vél. Laščah.) Slavnostni govor pri odkritju spomenika govoril bode c. kr. notar na Brdu g. Janko Kersnik. — Spomenik se je že pričel postavljati. Visokost mu bode 5¼ m. Spomenik je jako lepo izdelan od repentaborskega marmorja in se z velikanskim obeliskom na umetno izdelani naslombi impozantno predstavlja. — Napis na spomeniku so sledeči: Na prvi strani: Levstiku narod slovenski 1889. — Na drugi strani (stih iz Levstikove zbirke): „Ko zvezde luč, poprej nikoli znáne, Prsvetil nam — Tvoj duh je iz noči!“ — Na tretji strani (stih iz Levstikove zbirke): „Iz málega zaklada Ti v naródi — Sezidal si poslopje veličansko; — Ti luči si roditelj in svobódi; — Jeziku Ti imé si dal slovansko!“ — Na četrti strani (Stritar): „Kakó se služi domovini sveti — Sijajen vzgled si Ti Slovencem bil.“ — Spomenik bode do slavnostnega dné, oziroma do trenutka, kadar ima pasti zavesa, pokrit.

(Levstikova slavnost v Vél. Laščah.) Prihod k slavnosti naznanila so do sedaj še naslednja društva: Pevski zbor ljubljanske čitalnice (20 pevcev), na čelu jim predsednik g. dr. vitez Bleiweis-Trsteniški; „Dolenjski Sokol“ z zastavo; več gasilnih društev. — Gosp. prof. dr. Celestin, vseučilišni profesor v Zagrebu, naznanil je odboru svoj prihod z gospo soprogo.

(Levstikova slavnost v Vél. Laščah.) Odbor za Levstikov spomenik položil bode venec pred spomenik.

(Slovenske paralelke na c. kr. mariborski gimnaziji.) Iz Makol se nam piše: Županstvo naše občine Jelovec-Makole je prejelo od ravnateljstva c. kr. gimnazije v Mariboru dopis, pisan dné 12. julija t. l., s katerim se mu prijavlja, da je c. kr. ministerstvo za uk in bogočastje z odlokom dné 30. junija t. l., št. 4409, zaukazalo: „Dass die mit Beginn des Schuljahres 1889/1890 in die I. Classe des k. k. Gymnasiums zu Marburg neu eintretenden Schüler slovenischer Nationalität in eine Parallele zur I. Classe zu vereinigen sind, in welcher das Slovenische mit der Beschränkung auf die nachbezeichneten Gegenstände, und zwar: Religion, Latein, Mathematik und slovenische Sprache als Unterrichtssprache in Verwendung zu kommen hat.“ Ministerska naredba je določna dovolj. Vsi učenci slovenske narodnosti morajo se združiti v slovensko paralelko s slovenščino kot podučnim jezikom za našete predmete. Pričakujemo, da bode c. kr. ravnateljstvo znalo vestno in natančno izvršiti to visoko naredbo.

(V Celovcu) so ustanovili hranilno in posojilno društvo, registrovano zadrugo z neomejeno zavezo. Zadruga ima namen, dobivati si denarna sredstva s svojim zadružnim kreditom, dajati kredit in prejemati denar na obresti. Vsak zadružnik plača glavni delež v znesku 100 gld., opravilni delež I. vrste 10 gl. ali pa opravilni delež II. vrste 2 gld. Ravnatelj zadrugi je g. Anton Wakonig, odborniki gg. Lambert Einspieler, dr. J. Šegula, Simon Janežič, Janez Ure, Vekoslav Legat, Andrej Wieser, nadzorniki pa gg.: Jakob Hedenig, Matija Prosekar, Matej Šervicelj in Janez Wieser.

(O delavskem štrajku) se poroča: Upravno svetovalstvo v Trbovljah je zvišalo plačo delavcem za

8, oziroma 10 odstotkov, kopačem od 80 kr. na 1 gl. Poleg straž je šlo na delo v Trbovljah 38, v Hrastniku 4 možje. Sicer je mir. Delavec pravi, da ne grejo prej na delo, dokler možkim ne zvišajo plače na 1 gl. 60 kr., ženskam na 50 kr. V soboto so v Trbovljah odgnali 12, v Hrastniku 14 oseb. Dva delavca so prijeli. — V Zagorji so pogajanja vodstva z delavci brezuspešna.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Čast. gosp. dr. Martin Matek, nemški govornik v Celji, je imenovan profesorjem cerkvenega prava in zgodovine na mariborskem semenišču. — Premješeni so č. gg.: Anton Rančigaj kot katehet in nemški govornik v Celje; Anton Aškerc v Sentoševu in Andrej Fekonja v Stari trgi.

(Na četverorazredni ljudski šoli v Postojini) je bilo koncem šolskega leta iz Postojine in bližnjih vasi šolo obiskajočih dečkov 223, deklic 178, vkupej 401; sposobnih za višji razred je bilo 150 dečkov, 129 deklic. Poučevali so na šoli gg.: J. Thuma, c. kr. okr. šolski nadzornik in šolski vodja; Franc Zakrajšek, katehet; Teodor Josin; J. Dimnik; Stefan Primožič in gospodičine: Iv. Praprotnik, Viktorija Praprotnik in Karolina Perušek.

(Tatvina.) Iz Polja pod Ljubljano se nam poroča: Iz vasi Studenec je mala deklica vsak dan vozila mleko v Ljubljano ter dobivala po 10 kr. za pot. Prihranila si je s tem 38 gl. v srebrnih desetnicah, katere ji je te dni neznan lopov odnesel.

(Ogenj.) Dne 1. t. m. je pogorel posestniku Janezu Jeraju skedenj s krmo. Škoda je cenjena na 2400 gl.; pogorelec je bil zavarovan za 1000 gl.

(Samomor.) V Trstu se je minoli teden ustrelil Gašper Sušnik iz Škofje Loke, star okoli 60 let.

Raznoterosti.

— Neposredna brzoglavna zveza med Carigradom, Dunajem, Belimgradom in Soulnom se je dne 1. t. m. izročila javnemu prometu.

— Velikost Londona se razvidi iz nastopnih podatkov: Vsako uro povprek se v tem mestu rodi petnajst otrok, umrje pa deset ljudi. Vse londonske ulice so dolge 7000 angleških milj. Ko bi jih hotel kdo prehoditi, potreboval bi leto dni. Na leto snedo Londončani pol milijona volov, dva milijona ovac, 200.000 telet, osem milijonov kuretine, 500 milijonov funtov rib, 500 milijonov ostrig, 200 milijonov raznih rakov, nad sto milijonov stotov mesnih konserv; o kruhu, moki, jajcih, zelenjavi in pijači pa niti pri tem ne govorimo.

— Trajen spomin. Pisarnični načelnik (prestavljenemu mlademu uradniku): „Vi ste vrl mlad mož, vreden, da Vas spoštuje vsak poštenjak. Rad bi vam kaj dal v trajen spomin; izberite si eno izmed mojih hčerk!“

— Dober svet. Gospa: „Svet mi ne dá miru. Pomislite vendar, pri prihodnji veselici moram predavati 'Tožbo Cererino'. — Sodnik: „Milostiva, pa vložite protitožbo!“

Telegrami.

Arad, 5. avgusta. Nadvojvoda Albrecht je včeraj došel. Narod ga je navdušeno pozdravljali. Mesto z zastavami okrašeno. Popoldne je bil vojaški obed. Danes se pričnó vaje.

Pariz, 5. avgusta. Izmed 154 ožjih volitev je izid 113krat republikanski, 41krat konservativni. Republikanci so zgubili 13 sedežev.

Tujci.

1. avgusta.

Pri **Maticu**: J. in F. Ranzinger iz Kočevja. — J. Kokelj, vikar, iz Trnovega. — Plantar, c. kr. notar, iz Radovljice.

Pri **Stonu**: Javorek, uradnik, in Stirlir, trgovec, z Dunaja. — dr. Kraus iz Trsta.

Št. 5240.

Razglas

(3—2)

zadevajoč posojila iz ustanovnih zakladov.

Deželni odbor daje iz ustanovnih zakladov

posojila na posestva

v zneskih od 500 do več tisoč goldinarjev proti 5% obrestim in s pupilarno varnostjo.

Kdor želi kako posojilo, naj se obrne do deželnega odbora kranjskega in priloži svoji prošnji dokazila zahtevane pupilarne varnosti.

Od deželnega odbora kranjskega.

V Ljubljani, dne 31. julija 1889.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

5. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	83 gl. 90 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16 %	85 " 15 "
5% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 80 "
Papirna renta, davka prosta	99 " 70 "
Akcije avstr.-ogerske banke	910 " — "
Kreditne akcije	308 " — "
London	119 " 75 "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	9 " 52 "
Cesarski cekini	5 " 67 "
Nemške marke	58 50 "

Služba kuharice na deželi (Dolenjskem.)

Išče se v vseh kuhinjskih
opravih izurjena

kuharica.

Služba je dobra in trajna ter se
more nastopiti z dnem 15. avgusta.

Pismene ponudbe sprejema do 6. avg.
gospa M. Ehrlich, poste restante
Ljubljana. (3—3)

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov
in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

prilagočata precast. duhovščini in p. n. občinstvu vse
v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot
znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno prilagočena za prekupece so **oljnat** barve
v ploščevinastih pušicah (Blehbüchsen) v domačem
lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše
nego vse te vrste v prodajalnah. (14)

Cenike na zahtevanje.

Nič več mokre noge ali trdo usnje!

I. Bendiks iz Št. Valentina na Spodnjem Avstrijskem
ima izključno pravico v Avstro-Ogerski za izdelo-
vanje c. kra. priv. nepremotljive

hranilne masti za usnje

katere vspehi so potrjeni s stotinami pričeval. Cene: cela
škatlja 1 gl., 1/2 škatlje 50 kr., 1/4 škatlje 25 kr., 1/8 škatlje
12 1/2 kr.

Za likanje usnja priporoča ravnokar patentovano

hranilno tinkturo za usnje

ne lak za usnje ali momentni lik, tudi ne apretura za usnje,
marveč bolj oljnato likalno ornilo, katero je preskusilo c. kr.
državno vojno ministerstvo ter dovolilo, da se sme rabiti za
usnje v c. kr. armadi. Cene: 1 kilo 1 gl. 20 kr., 1 stekle-
nica št. 1: 1 gl., št. 2: 40 kr., št. 3: 20 kr. Razprodajalec
rabat. Dobiva se v vseh večjih krajih monarhije, v Ljubljani
pri gg. Schusnigu & Weberju in A. Krisperju. — Svatimo
pred ponarejanji! Prosi se za ponudbe v razprodajanje, kjer
se ni založb. (30—16)

Spominjajte se ljubljanske dijaške
in ljudske kuhinje pri igri in stavah,
pri slovesnostih, oporokah in nepričakovanih
dobitkih.

Pariz, 5. avgusta. Laguerre je bil za-
radi ukradenih listin državnega sodišča po-
klican pred redarstveno-preiskovalnega sod-
nika. „Journal des Débats“ javlja: Predsed-
nik senata je sklenil v 8. dan avgusta skli-
cati državno sodišče.

London, 4. avgusta. Kakor javlja Reuter-
jevo izvestje iz Aten, bila je pri Kaneji ostr-
bitka, po kateri so se ustajniki umaknili.

Kajiro, 4. avgusta. Grenfell je včeraj pri
Toskiju dervise napadel ter popolnoma
potolkel. Načelnik dervisev, Wad-el-Njumi,
12 poveljnikov in skoraj vsi vojaki so ubiti;
50 zastav opljenjenih. Zguba Egipčanov ne-
znatna.

Zahvala.

Vsem dobrotnikom ljudske šole na Vrhniki,
zlasti pa onim blagim gospem in gospodom, ki so
o zimskem času preskrbeli 32 učencem toplo kosilo —
potem slavni hranilnici na Vrhniki za 10 gl. 73 kr.,
koje je slavno hranilnično vodstvo izročilo podpis-
nemu za revne učence — dalje slavni podružnici
c. kr. kmetijske družbe na Vrhniki za 12 gl., ka-
tere je podpisani prejel in po naročilu sl. podru-
žnice razdelil med pridne nabiralce in pokončevalce
kmetijstvu škodljivih mrčesov, in konečno gosp.
predsedniku krajnega šolskega sveta za obili trud
in za neumorno delovanje v prid tukajšnje šole iz-
reka podpisani v svojem in v imenu učencev naj-
toplejšo zahvalo ter prosi, naj bi blagi dobrotniki
tudi v prihodnje blagovolili ohraniti svojo naklo-
njenost šolski mladini.

Šola na Vrhniki,
dne 31. julija 1889.

Ravnatelj.

Zahvala.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znan-
cem, kateri so podpisanim o boleznin in
smrti nujine ljubeznjive hčerke

Amalije

svoje sočutje izjavili, posebno še za mnogo-
brojno podaritev vencev, istotako tudi za
spremembo pri pogrebu izrekata toplo za-
hvalo

(1) **Jakob in Marija Martinčič.**

Umrli so:

V bolnišnicah:

25. julija. Marija Petkovšek, delavka, 22 let, caries ver-
tebrarum.

26. julija. Matevž Skodlar, delavec, 70 let, marasmus.

23. julija. Franca Pavšek, delavka, 40 let, jetika. — Ma-
rija Tome, delavka, 23 let, jetika.

31. julija. Jera Verhovec, gostija, 76 let, marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v milim.
		zrakomera v milim.	toplomera po Celziju			
	opazovanja					
7. u. zjut.	738.5	20.9	svzhod	jasno		
3. 2. u. pop.	738.4	25.8	jvzhod	"	0.00	
9. u. zveč.	738.9	19.6	brezv.	"		
7. u. zjut.	739.2	16.8	brezv.	megla		
4. 2. u. pop.	737.2	23.6	vzhod	jasno	0.00	
9. u. zveč.	736.5	22.0	zapad	"		
Srednja temperatura obeh dni 22.1° in 21.8° za 2.5° in 2.0° nad normalom.						

Tovarna strešnega sklejnega papirja

S. Valzachi & J. Diepold,

Brunn a. G. (postaja ob juž. žel.) Siebenhirtenstrasse št. 1,

priporoča svoj trajni in preskušeni

kamniti strešni sklejni papir.

Mazalna snov za sklejnopapirne strehe.

Elastične izolirne plošče od asfalta zoper dvigajočo se
temeljno mokroto.

Karbolni lak (Carbolineum) orehovo-rujave barve, najboljši
in najcenejši ohranilno in li-

kalno sredstvo za vse lesene predmete. Pokrivanje streh s klejnim
papirjem prevzamemo pod jamstvom trajnosti v akordu. (12—12)

Cenilniki zastoj in franko.

Stavbenim, zidarskim in tesarskim mojstrom primerni rabat.

Zaloga pri **And. Druškoviču** v Ljubljani, Mestni trg št. 10.